

полягає в захисті життя як поліцейських, так і інших осіб, яким загрожує небезпека. Безперечно, що вогнепальна зброя є предметом підвищеної небезпеки та вимагає уважного та компетентного поводження з нею та її застосування. На нашу думку, для вирішення даного питання слід здійснити ряд дій, із удосконалення нормативно-правової бази, пов'язаної із застосуванням вогнепальної зброї, а також чіткого роз'яснення змін, які були внесені до ст. 42 Закону України «Про Національну поліцію», щодо оцінки рівня опору поліцейському та уточнення переліку підручних засобів, які він має право використати. Невиконання встановлених вимог, перевищення повноважень або, навпаки, незастосування зброї при необхідності, може призвести до жаклих наслідків. Тому положення законодавства, що регулюють умови застосування зброї, повинні бути чіткими та зрозумілими. В даному випадку доречно доводити інформацію не тільки до працівників поліції, а й до населення аби уникати в подальшому виникнення резонансних та гучних справ із незаконним застосуванням зброї правоохоронцями.

РОМАНОВИЧ Ангеліна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
за спеціальністю «Ювенальна превенція»,
курсант 103 н.гр. ННІ № 3, рядовий поліції.

Науковий керівник:

ГЕЛЕМЕЙ Микола Олегович,

старший науковий співробітник відділу
організації наукової діяльності та захисту
прав інтелектуальної власності,
к.ю.н., доцент, капітан поліції

ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах збройної агресії сьогодення, питанням забезпечення публічної безпеки та порядку приділяється достатньо багато уваги, оскільки це має важливе значення для демократичного державного та суспільного розвитку, формування громадянського суспільства та його

інститутів, а також безпеки та збереження людських життів громадян. Вирішення проблем забезпечення публічної безпеки та порядку має пріоритетне значення в системі завдань, що ставляться перед державними органами України, у тому числі органами Національної поліції.

Повномасштабне вторгнення країни-агресора на території країни змусило сили захисту та оборони швидко реагувати на зміну оперативної обстановки в країні залучаючи всі наявні сили, засоби й резерви. Як наслідок, введений воєнний стан вимагав від правоохоронців здійснення розширених повноважень, компетенцій та обов'язків, які б закріплювались на законодавчому рівні [1].

Правовий режим воєнного стану передбачає надання додаткових повноважень окремим органам державної влади та здійснення виконавчої влади органами військового командування. виявляється необхідним з'ясувати яких саме органів влади це стосується та дослідити, якими повноваженнями їх наділяє держава на період тривання режиму воєнного стану [3].

Слід зазначити, що порядок взаємодії Національної поліції України з Державною службою України з надзвичайних ситуацій та Національною гвардією України під час виконання спільних заходів із запобігання і реагування на надзвичайні ситуації, пожежі та небезпечні події визначається Інструкцією про порядок взаємодії між Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Національною поліцією України та Національною гвардією України у сфері запобігання і реагування на надзвичайні ситуації, пожежі та небезпечні події, затвердженою наказом Міністерства внутрішніх справ України від 22 серпня 2016 року № 859 [5]. Розглядаючи особливості форм взаємодії Національної поліції України з іншими суб'єктами сектору безпеки і оборони, необхідно відзначити, що відповідно до ст. 16 Закону України «Про Національну поліцію України» на останню під час введення правового режиму воєнного стану покладається вирішення завдань, пов'язаних із запровадженням і здійсненням заходів за призначенням та специфікою їхньої діяльності [2].

Водночас, розглядаючи інший напрям взаємодії Національної поліції України з іншими суб'єктами сектору безпеки і оборони щодо забезпечення охорони громадського порядку та безпеки в умовах воєнного стану, можна констатувати, що правове забезпечення має часткове правове відображення, яке, на жаль, також не в повному обсязі відображає особливості взаємодії в умовах воєнного часу. Так, відповідно до наказу МВС України від 10.08.2016 № 773 основними

формами взаємодії Національної поліції України та Національної гвардії України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку є: 1) спільне патрулювання нарядами вулиць, площ, парків, скверів, вокзалів, аеропортів, морських та річкових портів, інших публічних (громадських) місць; 2) забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку під час проведення зборів, мітингів, вуличних походів, демонстрацій, інших масових та спортивних заходів, а також під час заходів у публічних (громадських) місцях за участю осіб, щодо яких здійснюється державна охорона; 3) проведення спільних заходів з метою стабілізації оперативної обстановки в разі її загострення в межах території однієї чи декількох адміністративно-територіальних одиниць [6].

Таким чином, на нашу думку, для налагодження співпраці та підвищення ефективності взаємодії під час несення служби в умовах воєнного стану слід виокремити наступні напрямки, серед яких:

- необхідність координації та співпраці: умови воєнного стану створюють складні виклики для всіх підрозділів правоохоронних органів;

- обмін інформацією (ефективна взаємодія вимагає постійного обміну інформацією, зокрема розвідувальної, аналізу ситуації на місцевому рівні, а також спільне планування та координацію операцій);

- спільне планування та оперативна діяльність (проведення операцій мають вирішальне значення з врахуванням спільної стратегії та тактики дій для ефективного контролю ситуації);

- підтримка публічної безпеки та порядку;

- охорона критично важливих об'єктів, зокрема інфраструктура, об'єкти енергетики, транспорту тощо;

- запобігання та реагування на загрози тероризму та злочинності;

- підтримка військових операцій (під час воєнного стану підрозділи Національної поліції можуть брати участь у підтримці військових операцій, забезпечуючи безпеку на внутрішніх лініях зв'язку, контролюючи переміщення осіб та ресурсів, та забезпечуючи іншу підтримку військовим підрозділам. Це може включати охорону тилових зон, захист критичних об'єктів і інфраструктури, а також надання допомоги в оперативній діяльності під час проведення військових операцій).

Важливою частиною цієї взаємодії є спільне планування і координація дій між різними військовими та правоохоронними підрозділами для досягнення спільних цілей і завдань.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про національну безпеку України» від 21.06.2018. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 31, ст. 241. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (дата звернення: 21.04.2022).

2. Закон України «Про Національну поліцію України» від 02.07.2015. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40–41, ст. 379. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 21.04.2024).

3. Закон України «Про правовий режим воєнного стану» від 12.05.2015. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 28, ст. 250. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення: 21.04.2024).

4. Організація взаємодії підрозділів Національної поліції під час проведення досудового розслідування: навч. посібник / О. П. Бойко, О. Ф. Кобзар, В. В. Рогальська, Н. П. Черняк. – Дніпро: ДДУВС, 2017. – 84 с.

5. Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії між Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Національною поліцією України та Національною гвардією у сфері запобігання і реагування на надзвичайні ситуації, пожежі та небезпечні події : наказ МВС України від 22.08.2016 № 859. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z1254-16> (дата звернення: 21.04.2024).

6. Про затвердження Порядку організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 10.08.2016 № 773. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1223-16> (дата звернення: 21.04.2024).

7. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25 березня 2021 року «Про Стратегію воєнної безпеки України» : Указ Президента України від 25.03.2021 № 121/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/121/2021#n9> (дата звернення: 21.04.2022).

СЕМА Вікторія,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
за спеціальністю «Психологія»,
студентка 202 СПС н. гр. ННІ №3.

Науковий керівник:

ВЛАСЕНКО Софія Борисівна,

доцент кафедри юридичної психології,